

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

președinte – Petru Ursache,

judcători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Bogdan Elena, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui

Bălan Lilian Dionisie,

născut la 28 ianuarie 1979, originar și domiciliat în s. Copăceni, r-nul Sîngerei.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 23 august 2012 - pînă la 20 decembrie 2012
(prima instanță);

2. de la 22 ianuarie 2013 - pînă la 13 noiembrie 2013
(instanța de apel);

3. de la 28 ianuarie 2014 - pînă la 12 martie 2014
(instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Sîngerei din 20 decembrie 2012, Bălan Lilian a fost achitat de învinuirea în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 155 și 349 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală Bălan Lilian a fost învinuit în aceia că, la 11 mai 2012, aproximativ la orele 20⁰⁰ aflîndu-se pe drumul de țară din apropierea s. Copăceni, r-nul Sîngerei avînd scopul sistării activității de serviciu al Comisarului interimar al CP r-nul Sîngerei, Sternițchi Ruslan, care este persoană cu funcție de răspundere și își exercita atribuțiile de examinare a comunicării lui Racu Nicolai despre distrugerea semănăturilor, intenționat a îndreptat cu viteză automobilul de model VAZ 21214 cu nr. de înmatriculare SG AN-743 în direcția lui Sternițchi Ruslan, care a perceput acțiunile lui Balan L. ca o amenințare pentru viață ce i-a provocat teamă reală.

2.1. Tot el, Bălan Lilian, a fost învinuit de către organul de urmărire penală, că la 11 mai 2012 aflîndu-se în același loc, din motiv de relații ostile cu Racu Nicolai a îndreptat automobilul de VAZ -21214 cu nr/î

SG AN-743 în direcția lui Racu Nicolai, Racu Gheorghe și Racu Andrei, însă nu i-a tamponat deoarece aceștia au reușit să se ferească. Acțiunile lui Balan Lilian le-a provocat părților vătămate Racu Nicolai, Racu Gheorghe și Racu Andrei temere reală pentru viață.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul Șușu Constantin și părțile vătămate Sternițchi Ruslan, Racu Gheorghe, Racu Andrei și Racu Nicolae, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, conform căreia:

Bălan Lilian să fie condamnat în baza art.349 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale și în baza art. 155 Cod penal la amendă în mărime de 400 unități convenționale. În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită, amendă în mărime de 500 unități convenționale.

În argumentarea apelului procurorul a invocat că prima instanță neîntemeiat l-a achitat pe inculpatul Bălan Lilian de sub învinuirile aduse în baza art. 349 alin.(1) și 155 Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, incorect apreciind probele administrate, precum și caracterul acțiunilor săvârșite de inculpat, fiindcă partea acuzării a prezentat suficiente probe, care confirmă vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor imputate, care nu au fost apreciate la justa valoare, și anume:- declarațiile părților vătămate Racu Gh., Racu A., Racu N. și Sternițchi R., precum și a martorilor Blașco A., Bostan V. și Achelina G.;

- părțile vătămate Sternițchi Ruslan, Racu Gheorghe, Racu Andrei și Racu Nicolae, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bălan Lilian să fie condamnat conform învinuirii înaintate, în baza art. 349 alin.(1) și 155 Cod penal, cu stabilirea pedepsei echitabile în limitele sancțiunilor prevăzute la articolele date.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2013, apelurile declarate de procuror și părțile vătămate Sternițchi Ruslan, Racu Gheorghe, Racu Andrei și Racu Nicolae, au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, prima instanță corect a constatat circumstanțele de fapt și de drept, just a apreciat probele prezentate și a pronunțat o sentință legală și întemeiată.

Colegiul penal a menționat că, pentru a fi dovedită învinuirea în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 349 alin (1) și 155 Cod penal, urmează a fi dovedită latura obiectivă a acestor infracțiuni ce se realizează prin amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, existența pericolului realizării acestei amenințări precum și scopul sistării activității de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui ce amenință sau al altei persoane.

Prin amenințare se înțeleg acțiuni concrete ale făptuitorului expuse victimei oral, în scris, prin telefon, de a omorî, pe care victima o percepe ca reală. Responsabilitatea pentru amenințarea cu omor survine doar când există temei pentru a se teme de executarea ei, dacă din atitudinea făptuitorului rezultă că acesta nu v-a trece la săvârșirea faptei nu va fi incident acest articol.

Astfel, procurorul în învinuirea înaintată a reținut că Bălan Lilian, a îndreptat cu viteză automobilul său în direcția Comisarului interimar al CPR Sîngerei Sternițchi Ruslan și l-a oprit la o distanță mică de acesta, însă din acțiunile inculpatului, care a oprit automobilul rezultă cert că ultimul nu avea intenția de a trece la săvârșirea faptei de tamponare a părților vătămăte cu automobilul și astfel nu a existat pericolul de a fi realizată amenințarea acestora cu omor.

Așadar, instanța de apel a conchis că partea acuzării nu a prezentat suficiente probe obiective, veridice și concludente ce ar demonstra vinovăția inculpatului Bălan Lilian în săvârșirea infracțiunilor imputate.

5. Împotriva hotărîrii judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul Bogdan Elena care, invocînd temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, pe motiv că instanțele judecătorești au dat o apreciere unilaterală circumstanțelor constatate, punînd la baza sentinței de achitare declarațiile inculpatului, totodată ignorînd un șir de probe prezentate de partea acuzării care, fiind pertinente și concludente, confirmă vinovăția lui Balan Lilian în comiterea infracțiunilor imputate. Totodată, instanța de apel la pronunțarea unei hotărîri de achitare urma să invoce motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării și anume, declarațiile părților vătămăte și a

martorilor Blașco A., Bostan V. și Achilina Gh., declarații, care sunt confirmate prin procesul verbal de cercetare la fața locului din 11 mai 2012.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art.424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Drept temei pentru recurs procurorul a invocat prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de apel, judecînd apelurile procurorului și a părților vătămate Sternițchi Ruslan, Racu Gheorghe, Racu Andrei și Racu Nicolae, a supus unei cercetări suplimentare și minuțioase toate probele administrate la dosar, a audiat suplimentar inculpatul, părțile vătămate, a verificat și cercetat actele cauzei, declarațiile martorilor care, fiind coroborate cu înscrisurile anexate la dosar și cu celelalte probe, au permis instanței de apel de a conchide că vina inculpatului Bălan Lilian în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. 349 alin.(1) și 155 Cod penal, nu este dovedită, menținînd sentința de achitare pe aceste capete de învinuire.

Argumentele recurentului, precum că instanța de apel a apreciat incorect și unilateral probele administrate în cauză nu au nici un suport legal. Colegiul menționează că instanța a făcut o analiză amplă a probelor

acumulate pe cauză, a indicat pentru care motive s-au admis unele probe și s-au respins altele, a argumentat detaliat, cu trimitere la legile respective, de ce s-au respins probele ce au fost aduse în confirmarea învinuirii inculpatului. Toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Dezacordul autorului recursului cu aprecierea probelor de către instanța de apel, nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

Colegiul menționează că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care este de competența instanțelor de fond și apel. La etapa recursului ordinar instanța de recurs nu efectuează un control asupra fondului cauzei, ci verifică aplicarea corectă a normelor de drept material și de procedură față de faptele constatate de instanța de fond ori, după caz, de instanța de apel, care se efectuează numai în limita temeiurilor formulate în recurs și numai în acest aspect este competentă a se pronunța.

Prin urmare, Colegiul constată ca întemeiate concluziile instanței de fond și de apel referitor la achitarea inculpatului, concluzii care, cum s-a menționat mai sus, detaliat sînt motivate și se bazează pe aprecierea obiectivă și sub toate aspectele a probelor administrate în cauză.

Din textul deciziei rezultă că, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelurilor declarate de procuror și părțile vătămate. Autorul recursului nu aduce careva argumente, care ar combate concluzia instanțelor de judecată, dimpotrivă motivele invocate de procuror în cererea de recurs ordinar repetă întocmai argumentele expuse anterior în apel, la care instanța de apel deja a dat un răspuns motivat.

Astfel, Colegiul conchide că instanțele de judecată corect au reținut în acest sens prevederile art.8 și 389 Cod de procedură penală, în aspectul că o hotărîre de condamnare se adoptă numai în condiția în care vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată printr-un ansamblu de probe cercetate de instanța de judecată. O sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. Colegiul reține că ambele instanțe de judecată au ținut

seama de aceste prevederi legale, precum și de principiul că toate îndoielile apărute și care nu pot fi înlăturate, se tratează în favoarea inculpatului și au adoptat soluții întemeiate.

În consecință, se apreciază că nu există temeii legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și, potrivit legii, se impune respingerea recursului ca inadmisibil.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Bogdan Elena împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui *Bălan Lilian Dionisie*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 martie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev